

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bavaria Sancta Maximiliani Sereniss. Principis Imperii,
Comitis Palatini Rheni, Vtrivsq. Bav. Dvcis Avspiciis**

Rader, Matthäus

Monachii, 1615

S. Qvirinvs Illyricvs Lavreacensis Pontifex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79686)

S. QVIRINVS ILLYRICVS

LAVREACENSIS

PONTIFEX

CCCVIII.

Prudentius, Martyr.
vol. Rom.
Beda.
Vuardus.
Ado Bru.
schius l. x.
de Episc.
Baronius.
Cuspin.
Hundius.
M. Valse.
rus. Mola.
rus.

Erunthunc Laureacensem, & Siscianum Pontificem, imò & Aquileianum Patriarcham fuisse, natum Philippo Maiore Romani Imperij principe, primo omnium ex imperatorio fastigio sacra Christiana venerante, si qua fides Origeni, Eusebio, Hieronymo, Orosio, Eutropio, historia miscellæ, Cassiodoro, Fastis Romanis, qui Philippos jam imperantes à Pontio Diacono, Christi postea jurato teste, ad cultum & venerationem Christi traductos docent. Etsi nusquam ego apud veteres observauerim geminos Philippo seniori fuisse liberos, Philippum & Quirinum; quemadmodum enim omnes certatim de Philippo filio affirmât, ita omnes consensu de Quirino tacent, vt nesciam vnde sequens æuum hauserit, vt hunc Quirinum Philippi ante Decium Imperantis filium traderet: Prudentius enim illustris vates stirpem tam excelsam in hoc Martyre minimè tacuisset. Metellus Poëta, qui ante annos quingentos quatuor & quinquaginta S. Quirini res gestas vario carmine cecinit, Cæsaris stirpem appellat.

Ode prima.

*O flos purpureus, tu rosa nobilis,
Martyr conspicuus, testis idoneus
Stirpis Cæsareæ germen amabile
Aula sidereæ clarus in ordine.*

Ad Oden deinceps tertiam extra ordinem versus, hæc in orâ ex autographo sunt annotata: Regnantibus Philippis juxta Eusebium & Isidorum & Augustinum de ciuit: Dei millesimus annus Romæ vrbis impletus est. Primo autem anno Philippi natus est B. Quirinus; xxvij ætatis anno passus est sub Claudio. Romæ sepultus, quieuit annis cccclxxxii. Translatus in Noricum requieuit hætenus annis cccvii. qui computati cum prioribus fiunt idcccxvi. Multa hic perturbate dicta de Claudio & alijs. Et alia Ode.

*Horum sceptrigera de stirpe resedit aureus flos
Quirinus, infans septimum sub annum, &c.*

Fortunatus nominat duntaxat patriam Quirini Vol. viii.

Africa Cyprianum, dat Siscia Clara Quirinum.

S. QVIRI-

S. QVIRINVS LAVREACENSIS PONTIF. ET MART.

Immanis saxi moles à presule pendet,
Sed ne mergatur, fit lapis ipso ratis.
Vt mergi posset, saxumq. ut pondus haberet,
Rex maris et terre voco precandus erat.

Scilicet et talis virtutem sensit et unda
Pontificis sacre parcere iussa mitre.
Quem non hauserunt fluctus, non fragmina montis
Præferunt, cogis sive tyranno mori?

D 4

Quirini

1. H. RECHT. ARCHIEP. MARTIR.

2. QVIRIVS LAVREACENSIS PONTIF. ET MART.

Quintus

Quirini porro qui pro Christo testimonium sanguine dixerunt, omnino fuere quinque. hic de duobus primum (cæteri nihil ad hanc historiam) mox de nostro referemus, quos tamen ambos à scriptoribus confusos, & alterum pro altero àceptum ex ipsius utriusque factis cum M. Velfero distinguo, aliūque ab hoc illum Tegernseensem sub Claudio Gothico Romæ cæsum, doceo, & in Quirinalibus à Metello Monacho copiosè laudatum prætereo, quod in Boicâ nunquam nisi mortuus per beneficia mortalibus supra vim naturæ præstita notus vixisse videatur.

Hic ergo Boicus noster Quirinus (ex Aquileiensi XI. Pontifice, ut in catalogo Aquileiensium Patriarcharum narrat Leander) Laureaci (quàm Lorcham olim dixere) Pontifex, Philippi Imperatoris opinione multorum filius, ab ipso patre fertur Laureacensi Ecclesiæ commendatus (cui magnam quoque sui patrimonij partem, institutus à parente exfuisse cum Philippo fratre hæres, reliquit) Noricis, qua Pannonias spectant, legem Christi tradidit, indeque post cædem utriusque Philippi Laureacensis antistes creatus, rem Christianam ijs in terris magnoperè auxit, tandemque Galerij (à Diocletiano in societatem imperij adsciti) iussu vinctus, & saxo ingenti de collo appenso in Sabariam (quem Günsium nominant) fluuium præceps missus, non prius mergi potuit, quàm id votis à Deo impetraret, cum ab ipsâ lapidis mole, qua in ima fluuij vada rapiendus erat, innante, quod natura obstupuit, subleuaretur. Corpus Romam, inde Mediolanum transfuectum, in S. Vincentij æde positum hodie magna religione colitur. Constantiam eius in obeunda morte eleganti carmine laudauit Prudentius, quod visum est apponere.

*Insignem meritis virum
Quirinum placitum DEO
Urbis mania Siscie
Concessum sibi Martyrem
Complexu Patrio fouent.
Hic sub Galerio duce,
Qui tunc Illyricos snus
Urgebat ditionibus,
Fertur Catholicam fidem
Illustrasse per exitum.
Non illum gladij rigor,
Non incendia, non fere
Crueli interitu necant:*

Sed

DE S. QUIRINO

Sed lymphis fluuiialibus
Gurges dum rapit, abluit.

Nil refert vitreo equore,
An de flumine sanguinis
Tingat passio Martyrem,
Aequè gloria prouenit
Fluctu quolibet ruida.

Summo pontis ab ardui
Sanctæ plebis Episcopus
In praeceptis fluuii datur,
Sussensum laqueo gerens
Ingentis lapidem mola.

Deiectum placidissimo
Amnis vertice suscipit,
Nec mergi patitur sibi,
Miris vasta natatibus
Saxi pondera sustinens.

Spectant eminus è solo
Doctorem pauidi greges:
Nam Christi populus frequens
Riparum sinuamina
Stipato agmine sepserrat.

Sed Quirinus ut eminens
Os circumtulit, heu suos
Exemplo trepidos videt,
Nil ipse proprii memor
Inter stagna periculi.

Confirmat pia pectora
Verbis mirificis rogans
Ne quem talia terreant,
Neu constans titubet fides,
Aut penam putet emori.

Dicentem fluitantibus
Amnis terga vehunt vadis:
Nec substrata profunditas
Saxoque & laqueo & viro
Audet sponte dehiscere.

Sensit Martyr Episcopus
Iam partam sibi praeipi
Palmam mortis & exitus,

Ascensumque

*Ascensumque negarier
Aeterni ad solium patris.*

*Iesu cunctipotens, ait,
Haudquaquam tibi gloria
Hæc est insolita & noua,
Calcere & fremitum maris,
Prona & flumina sistere.*

*Scimus discipulum Petrum,
Cum vestigia tingeret
Mortali trepidus pede,
Dextra subsidio tuæ
Subiecisse salum solo.*

*Iordanem quoque nouimus
Tortis vorticibus vagum,
Dum fertur rapido impetu,
Ad fontem refluus retro
Confugisse meatibus.*

*Hæc miracula sunt tuæ
Virtutis Domine, vt modò
Suspendar, leue prænatans,
Summogurgite fluminis,
Cum collo scopulum traham.*

*Iam plenus titulus tui est,
Et vis prodita nominis,
Qua gentilis hebet stupor,
Absoluas precor optime
Huius nunc animæ moras.*

*Quid possis, probat amnicus,
Qui vectat silicem, liquor.
Hoc jam quod superest, cedo
(Quo nil est preciosius)
Pro te Christe Deus mori.*

*Orantem simul halitus,
Et vox deserit & calor,
Scandit spiritus ardua:
Fit pondus graue saxum,
Corpus suscipiunt aquæ.*

S. VALEN-